

Reforcem-nos, encara més

1. El context actual

En la nostra organització, no és habitual fer Consells Confederales amb pocs mesos de diferència. Però n'hem convocat sempre que ha sigut necessari. L'últim exemple el trobem en 2020, en què es van realitzar 3 Consells Confederales, dos d'ordinaris i un d'extraordinari, en què aprovàrem el document d'Acció sindical "La reconstrucció com a eina de transformació social després de la Covid19", que encara ara continua plenament vigent, per desgràcia.

Ara, en abril del 2024 no tenim una nova pandèmia que paralitze el món -al menys, en sentit literal-, però sí que han ocorregut esdeveniments molt negatius al País Valencià. S'han plantejat per part del govern polítiques i lleis que representen un atemptat contra els drets socials, ambientals, culturals i lingüístics. Algunes mesures estan ja en marxa, mentre que altres necessiten encara passar un tràmit parlamentari a les Corts que es preveu, amb tot el rigor del terme, un pur tràmit.

Com hem analitzat en els nostres Consells i Congressos, la situació de partida no era la ideal. I, davant d'açò, hem posat damunt de la taula no només reivindicacions globals, sinó també mesures concretes per la millora de les condicions de vida de la classe treballadora. A més, en el document aprovat en desembre del 2023 ja apuntàvem dos eixos a afegir a les línies d'acció sindical que ens havíem marcat. Eixos que, tristament, s'han materialitzat i que ara detallarem, ja que el 22 de març es va posar en negre sobre blanc gran part del programa de la dreta i la ultradreta, amb l'anunci de la presentació, tramitació i aprovació imminent de 5 proposicions de llei: de l'Agència Antifrau, de "transparència", de "concordia", de "llibertat educativa", d'À Punt.

A. Contra les retallades al sector públic, la cultura i el valencià

El final del 2023 ja apuntava a un retrocés de drets socials. Els pressupostos valencians consolidaven importants rebaixes de l'impost de successions i donacions, de transmissions patrimonials i d'actes jurídics documentats. A cap persona se li escapa a quin tram de la societat beneficia açò: és el mateix sector per qui la dreta ha governat sempre, els "seus". Mentre que a una part cada volta més gran de la classe treballadora li preocupa aplegar a final de mes dignament, havent pagat la hipoteca o el lloguer, l'energia i la cistella de la compra, altres tenen com a principal maldecap haver de pagar impostos.

Cal, però, reconèixer-los l'exercici d'enginyeria pressupostària, ja que el resultat global ha estat un increment del 4,5% respecte dels comptes de l'any anterior. Si posem la lupa (fins i tot el microscopi) en els capítols i conceptes, és quan podem comprovar que, per primera volta en 8 anys, tenim una disminució en partides corresponents a serveis públics i, en alguns casos, aquesta disminució en inversió pública va aparellada a un augment de la dotació del sector privat. Educació, n'és un exemple, amb la rebaixa dels fons destinats a la construcció de centres docents i un augment de quasi el 5% de fons per la concertada. Una mesura que ni la pròpia consellera d'Hisenda va poder explicar en la roda de premsa de presentació dels pressupostos.

Més exemples de retallades els trobem a Labora i al sector públic instrumental. El resultat que es vol aconseguir és el dels postulats neoliberals: empitjorar els serveis perquè la ciutadania

acabe pensant que la gestió privada és millor. És paradigmàtic el cas del sector públic instrumental, que engloba l'IVASS (atenció socio sanitària i de serveis socials), gestió mediambiental i prevenció d'incendis forestals, les ITV, les fires, l'IVAM i ÀPunt. Dins de les primeres accions del govern actual, s'inclou una campanya vetllada de desprestigi: han acusat al govern anterior d'haver fet contractacions opaques, innecessàries i fora de la llei, i s'ha iniciat la conseqüent investigació parlamentària des del 2016. Seria ideal que aquesta investigació es remuntara a uns quants anys abans, però açò no ve al cas. El que no podem oblidar en tot açò és que el que queda en l'imaginari col·lectiu és que tenim unes plantilles sobredotades en el servei públic instrumental. I res més lluny de la realitat: només cal fixar-se, per posar dos exemples, en les llistes d'espera per accedir a una plaça en centres públics d'atenció a persones dependents, i en la gestió de la plantilla dels bombers i bombers forestals, que són cessats en acabar la temporada d'estiu quan és ben sabut que els focs s'apaguen en hivern.

Aquesta pel·lícula ja l'hem vista, per desgràcia. Les retallades són una manera ben eficient d'acabar derivant diners públics a mans privades. En el cas de la sanitat, i les privatitzacions dutes a terme entre 2003 i 2010, es van adjudicar departaments de salut a empreses que tenien innegables lligams amb membres (destacats) dels governs, en plural, perquè en van ser uns quants. D'aquella maniobra ben exitosa econòmicament per alguns i desastrosa pel que fa al servei públic, ara en queden només dos departaments per revertir: Manises i el Vinalopó. Ja s'ha hagut de convocar una concentració de protesta pel segon d'ells, vist el nul·l interès manifestat per la conselleria en avançar en el procés. Com a curiositat, el pressupost de sanitat ha augmentat sobre el paper pel que fa, per exemple, a l'atenció primària: els fets, però van en un sentit ben diferent, com explicarem més endavant.

Quant a Labora, la tisorada afecta directament les polítiques públiques d'ocupació, amb tot el que això comporta. A més, s'eliminen línies de foment de la formació i contractació de persones joves i de dones. Paral·lelament, els pressupostos també contempnen una disminució de fons destinats a l'habitatge per a joves, que tindran més difícil encara encetar un projecte de vida independent, i s'elimina qualsevol referència a la perspectiva de gènere en aquest àmbit. Per al sindicat, aquestes retallades són inacceptables, en tant que ataquen les línies de flotació en dos sectors de la població que estan en tots els indicadors de desigualtats.

No obstant la dimensió negativa de les previsions econòmiques, quasi que no n'hi ha hagut temps per analitzar-les perquè l'ofensiva retrògrada del govern estava ja en marxa. Qüestionament de l'existència de la violència masclista i supressió de jutjats de violència de gènere; negació del canvi climàtic i no contractació de bombers i bombers forestals; atacs a la cultura pròpia, amb eliminació de subvencions a entitats puntals del país i censura de publicacions, concerts i obres de teatre; intents d'acabar amb el valencià als centres de zones de predomini castellà...

El pas donat el 22 de març ha aportat una dimensió diferent a la qüestió, ja que ara no parlem de retallades encobertes, sinó de l'amenaça real d'un canvi de paradigma, o, millor dit, un canvi de paradigma en tota regla. Cal remarcar que açò implica trencar consensos (com el de l'ensenyament en valencià), vulnerar algunes lleis superiors i, en definitiva, tornar enrere: és a dir, el PP ha absorbit i vol executar el programa electoral de VOX.

Pel que fa a les lleis de reforma de l'Agència Antifrau i de la transparència, podríem pensar a priori que no tenen una repercussió directa pel que fa a les tasques sindicals. Lamentablement sí que en tenen, ja que, per una banda, es polititza l'òrgan que ha de vigilar els comptes per evitar la corrupció i, per altra banda, es dificulta l'accés a la informació transparent: i ja sabem de la

importància de les dos coses pels serveis públics. Sembla que estiguen adobant el terreny per afavorir la desviació de diners de totes a les mans d'uns pocs i per tornar a l'opacitat en l'acció de govern. Si a açò afegim la reforma de la radiotelevisió valenciana, que introdueix un control polític de l'ens per part dels partits, el resultat podria ser el que ja hem viscut. Podria ser, si no ho parem abans.

B. La responsabilitat del sindicalisme antifeixista

En desembre parlàvem de com d'important era, en els temps que corren, comprometre'ns en la lluita contra el feixisme. En aquell moment la desconeixíem, però la mal anomenada llei de "concordia" que proposa el govern valencià n'és un exemple ben clar. El document, que ja ha estat àmpliament rebutjat pels moviments socials i entitats per la memòria democràtica, constitueix una indignitat difícil de superar. En el text, es blanqueja el franquisme, es denigra l'etapa democràtica de la Segona República Espanyola, i es contradiuen les lleis estatals ja existents en aquesta matèria. Amb tot, i sabent que acabarà en els tribunals té els components a parts iguals de distracció de l'opinió pública i de materialitzador dels postulats feixistes. La millor manera de tapar vergonyes és amb una bandera ben gran.

2. L'acció sindical per sectors

A. Salut: tornen les retallades

Intersindical Salut està convocant assemblees informatives i diferents concentracions en els centres de treball, Conselleria de Sanitat i Palau de la Generalitat. L'objectiu: poder donar llum a tot el que en aquest breu període de temps de la legislatura actual el govern està duent a terme, que és retrocedir i tornar a les retallades en la qualitat de l'assistència sanitària a conseqüència de les polítiques dutes a terme per l'actual Conseller.

Les diferents iniciatives de la Conselleria de Sanitat suposen un atropellament per a les condicions de treball del personal i un deteriorament del sistema públic sanitari. La situació és cada vegada més difícil i cada pas que es dona des de la Conselleria de Sanitat és més negatiu per al conjunt del personal i de la ciutadania.

La primera retallada va tenir lloc amb la implantació del nou sistema de mòduls de reforç, amb una disminució de 2 milions d'euros del pressupost i reducció del temps d'assistència a la ciutadania. Una regulació deficiente que està incrementant les llistes d'espera.

Després de vindre el segon retrocés va ser l'incompliment de les gairebé 1000 places de l'increment de personal previst per a 2023. No cal dir el que açò implica per les condicions laborals de la plantilla existent.

En tercer lloc, el decret que regula la borsa per als grups A1 i A2, obre la porta a l'arbitrarietat i la contractació a dit, ja que designen places bàsiques amb característiques especials, on no es respecta el dret a la igualtat de mèrit, capacitat i l'accés: és un vestit a fet a mesura i no un concurs realment públic.

En quart lloc, el Decret Llei 2/2024, sobre macroàrees comporta una pèrdua de la qualitat assistencial a les persones usuàries i empitjora les condicions de treball del personal, podent desplaçar al personal entre 2 o més zones de salut obligadament. Aquesta mobilitat forçosa entre

centres tampoc no garanteix la cobertura de l'atenció en el centre d'origen, ni la continuïtat de les cures en les zones de difícil cobertura.

El cinquè greuge té a veure amb la tramposa negociació sobre la jornada de les 35 hores. La proposta de la Conselleria de Sanitat es tradueix en l'explotació del personal sota el xantatge i la disfressa amb una hipotètica jornada de 35h. Cal remarcar en aquest punt que l'acord amb el govern anterior, dins de la reducció de 35h, contemplava també 40 hores anuals per l'aprenentatge del valencià. Hores que també han desaparegut.

Aquestes mesures implantades pel Govern Valencià afavoreixen la fugida de professionals i provoquen un major deteriorament en la Sanitat Valenciana. I sense cap dubte han ressuscitat les retallades en els serveis públics per a seguir amb el seu mapa de ruta que és privatitzar la sanitat pública.

B. Administració de la Generalitat: una OOP que és un ERO encobert

El passat dia 27 de març es va publicar l'Oferta d'Ocupació Pública de la GVA per a l'any 2024. Aquesta oferta continua la línia encetada per l'anterior govern de prioritzar el sistema d'oposició per a l'accés a la funció pública que ja va produir canvis normatius a l'efecte.

Es pretén corregir la situació fallida creada per l'actual disseny dels procediments de consolidació convocats a l'empareda de la Llei 20/2021, en nom de la reducció de la temporalitat exigida per la UE per poder rebre els fons europeus de desenvolupament. Els procediments derivats de la llei per a la reducció de la temporalitat no han donat el fruits esperats. Així en comptes de persones estabilitzades i places realment cobertes ens trobem en una promoció interna encoberta i persones que acumulen llocs en diferents cossos, amb la qual cosa continua sense reduir-se la taxa de la temporalitat.

En aquest sentit, l'actual oferta s'articula com un ERO encobert del personal a gran escala i sense màscara. El personal vorà reduïdes les possibilitats de millora quasi al mínim, les persones que no aconseguen consolidar un lloc de treball van a tindre molt difícil continuar prestant serveis en el sector públic i amb ells es perdrà una experiència que l'administració no vol valorar a l'hora d'accedir a la funció pública. Aquesta Oferta, tal i com s'ha dissenyat considerem que vulnera els drets tant del personal funcionari de carrera com interí per quan limita el dret a la mobilitat i a la promoció. Considerem inacceptable que l'administració faça aplicar les lleis al seu gust i benefici.

La justificació normativa per a establir el nombre de places de la OOP la trobem segons el document al següent paràgraf:

“En la present oferta s'inclouen 961 places que corresponen al torn lliure i 218 a promoció interna ordinària, donant-se compliment al que es preveu en l'article 135.2 de la Llei 4/2021, de 16 d'abril, de la Generalitat, de la Funció Pública Valenciana, quant a la reserva en la taxa de reposició d'efectius ordinària, per a la promoció interna del personal.

Segons l'article 20 Tres de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2023 les places no cobertes durant l'execució d'una convocatòria podran convocar-se novament sempre que no hagen transcorregut més de tres anys des de la publicació de l'Oferta d'Ocupació Pública que les haguera autoritzades. La nova convocatòria haurà d'identificar les places que procedixen de convocatòries anteriors i l'oferta a la qual corresponen. Aquesta previsió serà aplicable a les convocatòries de processos selectius derivades d'Ofertes d'exercicis anteriors a 2023, incloses les que ja hagen sigut publicades.”

El fet de fer una interpretació particular de les normes i, d'altra banda, el canvi normatiu operat per a fer possible l'execució de l'oferta sense haver-se de sotmetre a la llei de funció pública, denota un menyspreu tant per l'ordenament jurídic com pel personal creant una mena d'inseguretat jurídica que no s'ha de tolerar.

Si bé les places tretes segons la taxa de reposició compleixen amb la legalitat, les tretes a l'emparr de l'article 20 de la llei 31/2022 responen a una interpretació partidista de la norma que no es correspon amb el que estableix la normativa vigent. Aquesta actuació de l'administració estableix a totes llums un frau de llei que han volgut salvar amb l'aprovació del decret llei que eludeix l'aplicació de la llei 4/2021 per aquesta oferta. Un'altra raó per a no donar suport a aquesta oferta, que una vegada més volem deixar constància, s'ha aprovat amb l'oposició de totes les organitzacions sindicals, la qual cosa es molt més sagnant.

Per tot el que hem exposat, la nostra organització sindical s'ha coordinat amb els serveis jurídics per a impugnar l'OOP de 2024 que es configura com el major menyspreu per al personal que presta serveis a la GVA.

C. Ensenyament: per la vaga general en educació

A l'ensenyament públic no universitari, s'han revifat les cendres de les retallades i la comunitat educativa, no només el professorat, ha passat a la mobilització.

Durant aquests darrers mesos hem negociat el nou decret i ordre d'admissió de l'alumnat en el qual es recupera el districte únic (segregador). STEPV s'hi ha oposat i hem d'estudiar jurídicament la viabilitat d'impugnar-lo, juntament amb la resta d'organitzacions de la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic (reactivada per fi aquest curs). En el marc de la Plataforma hem engegat una campanya d'actes per a denunciar públicament el districte únic, que ha consistit en la presentació de dos llibres i en una taula rodona sobre la lluita de les diferents plataformes ara fa 10 anys contra les retallades d'unitats. Igualment, STEPV ha convocat unes jornades amb les persones representants dels consells escolars municipals per formar-les sobre l'aplicació del districte únic a les seues localitats i intentar minimitzar l'impacte segregador que té.

A més, hem hagut d'assistir amb horror a diverses agressions greus entre alumnat (Alginet), però sobretot a professorat (Vilallonga, Alacant i Xirivella). La darrera agressió a una companya nostra a Xirivella va ser la gota que va vessar la paciència del sindicat, després de mesos de demanar a la Conselleria la publicació del protocol d'agressions negociat en juny i que prenga mesures per evitar aquestes agressions. És per això que STEPV convocarem una concentració per al 26 de març i ens vam entrevistar finalment, després de dos mesos de sol·licitar la reunió, amb la Directora General d'Innovació i Inclusió Educativa, responsable d'aquests protocols, el passat 8 de març. Per ara, cap dels compromisos que va adquirir la DG s'han materialitzat.

Pel que fa al Pla Edificant, la Conselleria va reduir considerablement els pressupostos en infraestructures, al·legant que el Botànic unflava aquestes partides i després no les executava. Però ens hem trobat amb el fet que molts ajuntaments han rebut notificacions que paralitzen el la construcció o rehabilitació que tenien prevista, el que demostra que la Conselleria menteix. Per això, s'han convocat accions de protesta en diferents localitats i també una centralitzada a València el 26 de març per la vesprada. Igualment, la Plataforma d'Alacant ha convocat concentració el 14 de març pel mateix motiu.

També cal destacar el bloqueig a la tramitació de la ILP per la baixada de ràtios, presentada per STEPV amb 23.000 signatures de suport de la ciutadania. En les Corts Valencianes els vots en contra de PP i VOX van fer que ni tan sols es poguera debatre. És a dir, el govern valencià està en contra de millorar la qualitat de l'ensenyament i d'acostar-nos a les ràtios d'alumnes per aula pròpies d'altres sistemes educatius europeus en els quals ens emmirallem. També cal destacar que la patronal de la concertada no veia amb bons ulls un document que significava haver de reduir els seus beneficis.

Però pot ser allò més important haja estat la proposta de la llei malanomenada de "llibertat educativa", que només serveix per arraconar el valencià a les nostres aules i atemptar contra el dret a l'educació de l'alumnat. A més, el govern vol utilitzar a les famílies en benefici de les idees més reaccionàries i antivalencianes, ja que en el seu discurs traspua un profund odi al valencià. L'alumnat, segons el nostre Estatut d'Autonomia i les nostres lleis educatives, ha de saber valencià quan acabe l'ensenyament obligatori, és el seu dret. Dificultant l'accés a assignatures impartides en valencià, es disminueixen les oportunitats reals de poder ser competent quan deixen el sistema educatiu. La voluntat de PP i VOX és, per tant, no fomentar la llibertat de les famílies, sinó usar-les com a pretext per acabar amb la llengua pròpia del País Valencià.

A tot açò hem de sumar unes retallades plantejades la setmana passada: l'eliminació, per al curs 2024-25 de 244 grups en les Escoles Oficials d'Idiomes, el que implica la pèrdua de 8450 places per l'alumnat i 61 docents. L'excusa és que no es cobreix tota la matrícula i que n'hi ha alumnat que abandona abans d'acabar el curs. Amb un canvi radical en el complicat sistema de matriculació (que ja vam criticar al Botànic) i amb una reducció de ràtios que aprobe les nostres classes al que hauria de ser l'ensenyament de llengües a persones adultes, se solucionaria el problema. La retallada és generalitzada en tots els idiomes, però en destaquem espanyol per a estrangers (que dificulta l'accés a l'arrelament de moltes persones que han vingut a casa nostra fugint de la pobresa o la guerra), valencià, francès, àrab, grec modern i les d'implantació del Botànic: èuscar, grec modern, polonès, finès, neerlandès, i japonès. Algunes d'elles es queden només amb ensenyament a distància.

En aquest context, el Sindicat considera que calen accions contundents per revertir les polítiques educatives regressives que està aplicant el govern valencià i que van contra els interessos del nostre alumnat, del professorat i de l'escola pública. És per això que STEPV, després d'una roda d'assemblees comarcals, convoca vaga en l'ensenyament i anima el conjunt de la comunitat educativa i de la societat valenciana a mobilitzar-se per una educació pública, de qualitat, inclusiva, gratuïta i en valencià.

D. Indústria, comerç i serveis

De tots els sectors en què opera la Intersindical Valenciana, el privat és el més heterogeni el que té més dinamisme i conflictivitat estructural. Al mateix temps, és el sector on experimentem el major creixement durant tot l'any, ja que els processos electorals cauen en moments diferents del calendari, no com passa en el sector públic.

El nostre punt més fort, és ben conegut: ser el segon sindicat a la Ford. I els darrers temps no són gens bons per la factoria d'Almussafes, pels incompliments de la direcció de l'empresa: els nous vehicles elèctrics que s'anaven a fabricar a casa nostra ni estan ni se'ls espera. Dos anys després del vergonyós acord Ford-UGT amb el qual es va congelar el salari de la plantilla més productiva d'Europa, amb prop del 10 % de poder adquisitiu perdut, es continua sense saber

quins models s'implantaran i, per suposat, no s'ha fet cap inversió ni implementació en la factoria per poder-la anar adaptant a l'electrificació.

Mentre la Plantilla ja ha fet l'esforç, els signants es limiten a anar allargant la informació final, mantenint una continuada incertesa i sense aclarir si es mantindrà el 100 % de l'ocupació en Ford Almussafes. El que sí que està ben clar és que posposar l'anunci dos mesos més signifiquen dos mesos més d'ERTE, amb el que això comporta de pèrdua salarial i de subsidi d'atur. En definitiva, dos mesos més d'incertesa, per a una Plantilla que mereix molt més respecte.

STM no ha signat l'acord amb l'Empresa, perquè seguim exigint l'increment del complement salarial fins a cobrir el 100% de la prestació per desocupació, més encara quan els companys i companyes ja acumulen tants mesos amb una pèrdua salarial important. A més, continuarem exigint també que en la comissió de seguiment, de la qual estem exclosos, s'amplien els terminis per avisar amb la major antelació possible a la plantilla quan hi haja qualsevol modificació en les dates.

Pel que fa al sector tauleller, ICS es va sumar a les vagues convocades ((28 de febrer i 1 de març) per reclamar millores salarials. Les treballadores i treballadors de la ceràmica han patit una pèrdua del poder adquisitiu del 8,3 en només tres anys, mentre que la patronal no deixa d'acumular i de disparar els seus beneficis. A pesar de l'èxit de les mobilitzacions, CCOO i UGT han pactat un preacord al qual mostrem el nostre rebuig. Els motius són que han pactat una pujada salarial del 3.5% per al 2023 i del 2.5% per al 2024, quan saben que l'IPC del passat any i el previst per a aquest, ja sumen eixe 6%; i que no han inclòs una clàusula de revisió salarial. Vendre aquest acord com un èxit només que fa augmentar el descrèdit sindical.

Com a anècdota que il·lustra el despropòsit, hem de dir que els sindicats signants també han publicitat com a un guany la incorporació al conveni de la normativa sobre permisos per conciliació del RD del 28 de juny del 2023. És que potser pretenien incomplir l'Estatut dels Treballadors? A les treballadores i treballadors no se'ls pot enganyar i saben perfectament que és una norma d'obligat compliment i, per tant, eixos permisos ens pertanyen vulga o no la patronal.

A la comarca de La Foia de Bunyol i a la Plana d'Utiel-Requena, així com a empreses emplaçades en altres comarques (com ara Fontestad), s'està efectuant una intensa tasca en les negociacions dels plans d'igualtat, mentre també estan en marxa negociacions per convenis d'empresa. A açò, cal afegir el treball constant per presentar-nos a les eleccions sindicals d'empreses en les que no tenim representació i per preparar-nos per fer front a les d'empreses on ja n'hem obtingut: mantindre i créixer, amb els limitats recursos que tenim. Es fa més que mai necessari donar compliment a allò acordat en el nostre darrer Congrés, en què es va fer una aposta ferma pel sector privat, que és el que ens pot donar el número de delegades que necessitem per passar a ser sindicat representatiu del País Valencià en la globalitat, i no només en el sector públic.

Com hem denunciat en altres ocasions, hem de lluitar contra el lawfare que perpetren CCOO i UGT contra els processos que promou la nostra afiliació, amb recursos que fan que tinguem més de 80 delegades electes sense reconèixer. A més d'aquesta pressió, que implica haver d'atendre jurídicament les impugnacions, també en tenim per part de la patronal, que en alguns casos (SODEXO i Ford, per exemple) bloqueja la nostra entrada als centres de treball per realitzar les tasques que la LOLS ens reconeix.

No és nou. I, el més important, és símptoma que estem fent les coses bé, que cada dia guanyem terreny i que, en definitiva, ens tenen por.